

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er helt uenig i, at der er tale om en særskat. Vi har valgt en særlig konstruktion for alle lejlig-heder i den almene sektor, som bl.a. går ud på, at huslejen ligger fast, så man kender den til en-hver tid. Det giver en enorm trykthed, og man lø-ber ikke nogen risiko, uanset om økonomien ændrer sig eller ej, eller om renten går op eller ned. Det er den konstruktion, vi har valgt i den almene sektor, og derfor fortsætter huslejeindbe-talingen, efter at de lån, der oprindeligt finansie-rede byggeriet, er udamortiserede, og det synes jeg er en enorm styrke i den almene sektor.

Det, der er vigtigt, er at tilgodese, at midlerne forbliver i sektoren og kommer lejerne til gode, både i form af vedligeholdelse af den eksisteren-de boligmasse og i form af det nybyggeri, der lø-bende er behov for. Der kommer rigtig mange penge i Landsbyggefonden, når vi ser nogle år frem, og jeg synes, det er vigtigt at træffe beslut-ning om, hvordan de penge skal bruges.

Jeg kan forstå, at fru Lissa Mathiasen er til-hænger af ældreegnede boliger. Jeg skal bare hil-se og sige, at størstedelen af de boliger, der er bygget i de seneste år, faktisk er ældreegnede boliger, og så er det jo underligt, at hr. Carsten Hansen kritiserer, at der er blevet brugt penge på området.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, det er dog fantastisk. En socialminister må da vide, at de almene boliger, der bliver bygget i dag, er ældreegnede, og at der ved siden af er et særligt sæt boliger, der hedder ældreboliger/-plejehjemsboliger. Det fremgår faktisk også af et svar, jeg har fået fra ministeren, så man burde da vide som socialminister, hvad forskellen mellem de to typer byggeri er.

Så ville det klæde ministeren meget at give mig svar på: Hvorfor er det lejerne i den almene sektor, der skal betale plejehjemspladserne og de tilsvarende ældreboliger, der ligger i den samme pulje? Ministeren og alle andre kan få behov for en plejehjemsplads på et tidspunkt, og hvorfor skal de alene betales af lejerne og ikke af alles skattekroner? Det er en samfundsopgave, fuld-stændig som Ældrerådets formand, tidligere fi-nansminister Palle Simonsen, siger, så lad os dog få et logisk svar.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan oplyse til fru Lissa Mathiasen, at jeg ud-mærket kender forskellen på de to boligformer.

Jeg forstår altså ikke, at fru Lissa Mathiasen vil skelne, så nogle ældre godt må være omfattet af almenboliglovens regler, mens andre ældre, nemlig de, der er lidt mere plejekrævende, ikke må være omfattet af regelsættet. Jeg begriber det ikke, og det er derfor, jeg prøver at efterlyse en argumentation fra Socialdemokraternes side for, hvorfor der skal gøres den forskel.

Jeg synes, at boligerne skal bygges efter de samme regler, og at der skal være den samme fi-nansiering, og som jeg har sagt tidligere, aner-kender jeg ikke, at der skulle gøre sig nogle sær-lige forhold gældende. Staten betaler 50 pct., Landsbyggefonden bidrager med 50 pct., og det synes jeg er en fair og rimelig fordeling, for på den måde sikrer vi, at der bliver bygget nye leje-boliger efter det behov, der er til stede.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Ministeren gentager igen og igen, at Socialde-mokratiet ikke vil være med og har valgt ikke at deltage. Men sagen er jo den – og det ved mini-steren også udmærket – at ministeren selv af-brød forhandlingerne, fordi ministeren ikke var interesseret i at nedsætte huslejen og følge de forslag, Socialdemokratiet kom med.

En anden ting, ministeren hænger fast i, er ar-gumentationen om, at det hele tiden har været meningen at bruge pengene i Landsbyggefon-den til de og de ting osv. osv. Det bliver sagt igen og igen, men jeg er ikke specielt enig i den opfat-telse, og jeg mener, at det princip først blev knæ-sat i 2002. Men lad os nu lege, at det rent faktisk er sådan, at det hele tiden har været meningen.

Jeg vil gerne spørge: Mener ministeren, at det skulle være et argument i sig selv, at noget altid har været meningen? Mener ministeren virkelig, at fordi man altid har gjort noget på en bestemt måde, skal det være et tilstrækkelig godt argu-ment for at fortsætte med at gøre det? Jeg har så-dan set opfattet Venstres politik sådan, at man går ind for et slogan, der hedder »Tid til foran-dring«, men nu siger Venstre altså, at det hele ti-den har været meningen, og derfor fortsætter vi med det. Kan jeg få en forklaring på det?